

Spørgsmaal vil kræve betydelige Summer, ikke at tale om, at vi kjøbte de sjællandske Baner væsentlig af Hensyn til, at vi ikke kunde vente, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde i Løbet af Aarene indtil Aaret 1900 udføre de betydelige og bekostelige Arbejder, som burde gjøres i dette Tidsrum. Det maa altsaa forudsættes, at om man end har udfkudt det 1 eller 2 Aar, vil der her melde sig betydelige Udgifter, som maa tages med i Beregning. Endnu maa jeg bemærke, hvad der ganske vist ikke har Betydning for Flertallets, men derimod for Mindretallets Stilling, at vi jo kun ere komne til en Formuefremgang, der er paavisselig, ved at vi i de senere Aar have faaet Bevillinger paa Finantsloven, som ere betydelig under det, Mindretallet har anset for det Rette, og jeg tror, at Flertallet selv vil erkjende, at den stærke Begrænsning af Bevillingerne paa Finantsloven, ialtfald for en Del, har været en Virkning af den politiske Situation, og at det altsaa ogsaa, naar denne politiske Situation forandrer sig, vil være rimeligt, at disse almindelige Udgifter paa Finantsloven paa flere Punkter gaa noget i Veiret. Det maa endelig endnu erindres, at Flertallet nu vil fastslaa 24 Millioner som det Gjennemsnitsbeløb, hvorpaa Tolden fremtidig skal holdes. Jeg siger Gjennemsnitsbeløb, thi jeg anerkjender fuldt ud, hvad den ærede Ordfører for Flertallet har gjort gjældende, at før man kommer til at bortkaste de forskjellige Beløb, som succesfve skulle opgives, skulle vi være nåede op over 24 Mill. Kr.; men paa den anden Side ere vi ikke sikrede imod, at vi ikke i det følgende Aar gaa et meget væsentligt Beløb ned under det Aar, da vi kunde bortkaste en Position, og jeg tror derfor, at man vil gjøre rettest i at gaa ud fra, at 24 Mill. vil være Gjennemsnitsbeløbet i en nær Fremtid, men saa maa det erindres, at der derfra endvidere skal drages, hvad Traktaten koster, hvilket er beregnet til $\frac{2}{3}$ Mill. Kr., saa at der fastslaaes en Toldindtægt af $23\frac{1}{3}$ Mill. Kr., medens de sidste Aars Resultat er, at Toldindtægten i Gjennemsnit har været $24\frac{2}{3}$ Mill. Kr. Nu vil Mindretallet vedblivende gjøre gjældende, at det fremdeles er nødvendigt at have for Øie, at der paa forskjellige Punkter vil møde nye Udgifter til de Reforme, som staa paa Dagsordenen, og som tidligere eller

senere maa eller ville blive gennemførte. Flertallet siger rigtig nok: den Tid, den Sorg, blive vi enige om Reformerne, blive vi ogsaa nok enige om Pengene dertil (Berg: Ja!). Ja, siger det ærede Medlem, men Flertallet udtaler tillige i sin Betænkning, at efter at vi have faaet Traktaten med Spanien, forudsat at den godkjendes, vil man hverken gaa til Stat paa 1 eller Stat paa Brændevin eller overhovedet til nogen ny saadan Stat. Jeg tror altsaa, at det ikke vil blive saa overordentlig let at komme til Enighed om nye Skatter, naar vi nu først have bortkastet det Overflud, vi nu have. Jeg skal i saa Henseende henholde mig til Flertallets egne Udtalelser. Under alle Omstændigheder vil Flertallet vist indrømme, at vi bør være meget varsomme med Hensyn til de Beløb, vi gaa ind paa at kaste bort, idet vor Opfattelse af, hvad der bør være normale Statsudgifter, er meget forskjellig fra Flertallets. Naar jeg renumerer alt dette, tror jeg, at det bør erkjendes fra Flertallets Side, at naar jeg i Fjor udtalte, at efter min Opfattelse kunde man nok gaa til en Nedgang paa Toldindtægterne af indtil ca. 2 Mill. Kr., vil det nu, efter at vi have faaet den saa meget omtalte Sindsygelov vedtagen, være en ikke uvæsentlig Indrømmelse fra min Side, om jeg fremdeles bliver staaende paa dette Tal af 2 Mill. Kr. Desuagtet vil man ikke nu erkjende, at dette vilde være nogen Smødekommun af Mindretallet, og jeg tør maaske ved denne Leilighed minde om, hvad der ikke er nogen Hemmelighed, at jeg maaske er det Medlem af Mindretallet, som er mest tilbøielig til at gjøre Indrømmelser for at faae en Toldrevision, og at man altsaa forlanger af det øvrige Mindretal endnu videre gaende Smødekommun, endnu større Opgivelse af deres tidligere Standpunkt end overfor mig. Jeg maa dog ogsaa gjøre gjældende, at det Beløb, som jeg har nævnt, vilde fuldt ud svare til det saa meget omtalte Krigsstatbeløb. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) har sidste Gang med megen Styrke angrebet Finantsministeren, fordi han ikke vilde gaa ind paa en Opgivelse af Krigsstatbeløbet, og Finantsministeren svarede med fuld Føie: Det er jo aldeles ikke det, der har været Tale om; det, der er forlangt, er jo ikke Krigsstatloven, men Krigsstatens Beløb. 3 Dag har det ærede Medlem gjort